

פרשת כי־תצא · ט' באָלול תשפ"ו · גיליון 16

תוכן הגיליון

פרשת כיתצא · ט' באלול תשפ"ו

מאמר סוד הנסיעה לאומן: כוחו של הרצון וההתבטלות לצדיק 7	תפילה היום: עצרת תפילה וזעקה במערת המכפלה בחברון בהשתתפות מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א – יום רביעי ו' באלול בשעה 19:30 1
מאמר סוד בניין העולמות בחודש תשרי ורז נטילת הלולב 8	מאמר סוד החתן והכלה: בריאה חדשה ושמחת גן עדן 2
פרשה פרשת כי תצא - כוחה של השמחה למחות את זכר עמלק 9	מאמר סוד החותם בתוך חותם: שלבי ההמתקה מתחילת הסליחות ועד הושענא רבה 3
פרשה רק עם שמחה מנצחים - פרשת כי תצא מהגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א 10	מאמר סוד הביטול והשליחות: מתיקון הנשמות ועד הכניסה לגן עדן 4
פרשה "ע"י השמחה מוחים את עמלק" - דברי הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א לפרשת 'כי תצא' 11	מאמר סוד חתימת הצדיקים בראש השנה וגורל העם 5
	סיפור סיפור נסיעת תשמ"ט: כשהרב ברלנד הכניע את השלטון הקומוניסטי 6

להרשמה לעלון השבועי: שלחו מייל עם המילה "הירשם" לכתובת send@ravberland.com

ravberland.com · Shuvu Banim International

היום: עצרת תפילה וזעקה במערת המכפלה בחברון בהשתתפות מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א – יום רביעי ו' באלול בשעה 19:30

עורך ראשי: ו' באלול תשפ"ו

מודעת העצרת שפורסמה לציבור אנ"ש

היום, יום רביעי ו' באלול תשפ"ו (19.08), ציבור אנ"ש והחסידים נקרא להתכנס לעצרת תפילה וזעקה במערת המכפלה שבחברון, בשעה 19:30. העצרת תיערך בהשתתפות מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א, ומטרתה אחת: לקרוע שערי שמים למען הגעתו של מורנו הרב שליט"א לציון רבינו הקדוש באומן בראש השנה הבעל"ט. בסיום העצרת תתקיים תפילת ערבית עם מורנו הרב שליט"א.

פרטי העצרת

- **בהשתתפות:** מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א.
- **בסיום:** תפילת ערבית עם מורנו הרב שליט"א.
- **הסעות:** אוטובוסים מסובסדים מכל רחבי הארץ. לפרטים ולהרשמה: 02.566.566.0

- **מתי:** היום, יום רביעי, ו' באלול תשפ"ו – 19.08 – בשעה 19:30.
- **איפה:** במערת המכפלה שבחברון.

"לקרוע שערי שמים" – למען ההגעה לאומן בראש השנה

הנסיעה לציון רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א בראש השנה היא יסוד היסודות של חסידות ברסלב, ומורנו הרב שליט"א הרבה לעורר על כך לאורך השנים – ראו [סוד הנסיעה לאומן: כוחו של הרצון וההתבטלות לצדיק](#). אנ"ש נוהגים לומר בימים אלו את [התפילה שמורנו הרב שליט"א יזכה להגיע לאומן בראש השנה](#), והעצרת בחברון היא המשך ישיר לאותה בקשה – הפעם בציבור, ובמקום שממנו עלתה תפילת האבות.

הכותרת שעל גבי המודעה אינה משאירה מקום לספק: **עצרת תפילה וזעקה, לקרוע שערי שמים, למען הגעתו של מורנו הרב שליט"א לאומן בראש השנה הבעל"ט**. ראש השנה תשפ"ו ייכנס בעוד כשלושה שבועות, בליל שבת (11.09 בערב), וכל תפילה שנאמרת עכשיו נאמרת על הזמן הקצר שנותר.

מדוע דווקא מערת המכפלה, ודווקא באלול

מערת המכפלה היא מקום קבורתם של אברהם ושרה, יצחק ורבקה, ויעקב ולאה – שער התפילה של עם ישראל מאז ומעולם.

אנ"ש רגילים לעלות לחברון בימי הרחמים והסליחות של חודש אלול, ולזעוק שם על מה שנצרך לכלל ולפרט. על מעלתה של העיר

מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א מול חומות מערת המכפלה – צילום מארכיון, מעצרת בשנים קודמות

לא בפעם הראשונה: עצרות חברון שלפני ראש השנה

[בחברון בשנת תשפ"ד](#), וכך [בעצרת האלפים בחברון בשנת תשפ"ג](#), שבה נאספו אלפים מול המערה ואמרו יחד את סדר התפילות.

העצרת הקרובה מצטרפת לשורה של עצרות תפילה שנערכו בחברון בשנים האחרונות בימים שלפני ראש השנה, בהוראתו ובהשתתפותו של מורנו הרב שליט"א. כך היה [בעצרת התפילה](#)

מה עושים עכשיו

- מי שיכול להגיע – יגיע. העצרת פתוחה לכל הציבור.
- מי שזקוק להסעה – אוטובוסים מסובסדים יוצאים מכל רחבי הארץ, ואפשר להירשם במספר 02.566.566.0

- מי שאינו יכול להגיע – יאמר את התפילה על הגעתו של מורנו הרב שליט"א לאומן, וישתתף בזעקה מכל מקום שבו הוא נמצא.

היום – יום רביעי, ו' באלול תשפ"ו, בשעה 19:30, במערת המכפלה שבחברון.

סוד ההגנה של השבת וסעודת מלווה מלכה

ה'שפת אמת' מסביר שברגע שאדם עושה תשובה, הקב"ה בורא אותו מחדש. אדם הראשון חטא והיה חייב מיתה, אך הקב"ה ברא אותו סמוך לשבת כדי שהיא תגן עליו. עד שהאדם קולט בכלל שהוא צריך לעשות תשובה – הוא מתבלבל, בורח ומתחבא. לכן השבת נבראה מיד כדי להגן עליו, שלא יהיה אפשר להמית אותו.

בשבת האחרונה של השנה, שהיא השבת הגדולה ביותר, מכפרים על כל מה שחטאנו במשך השנה כולה. הדבר מתבטא במיוחד בסעודת מלווה מלכה. ה'חידושי הרי"מ' מסביר שסעודה זו היא ⁴

מאמר

2

סוד החתן והכלה: בריאה חדשה ושמחת גן עדן

עורך ראשי · ה' בָּאֵלּוּל תשפ"ו

שיעור מס' 2099 | קלטת מס' 2099 שיעור שני

מאמר עמוק המבאר כיצד חתן וכלה אינם רק חוגגים, אלא נבראים מחדש ממש במהלך שבעת ימי המשתה. דרך סודות התשובה, הריקודים והשמחה בכל האיברים, הם זוכים לחזור למדרגת אדם וחווה בגן עדן קודם החטא.

בבחינת תחיית המתים, סוד עצם הלוז. "במקום שבעלי תשובה עומדים, צדיקים גדולים אינם יכולים לעמוד" – זהו הסוד של עצם הלוז, העצם של התשובה.

כאשר אנו מאריכים במלווה מלכה, אנו עושים תשובה על כל פגמי השבת – אם ישנו יותר מדי, לא התפללנו כראוי או נכשלנו בראיות אסורות. ככל שמאריכים יותר, כך זוכים לכפר על כל השבתות ולהחיות את העצם שממנה תהיה תחיית המתים. בשבת האחרונה של השנה, אם אדם מכוון לעשות תשובה, הוא עולה למעלה ממדרגת המלאכים, עד לכיסא הכבוד.

חתן וכלה: בריאה חדשה ממש

רבי שמחה בונים מפשיסחא מסביר שאין שעה שבה הקב"ה אינו מקבל את האדם בתשובה. ברגע שאדם עושה תשובה אמיתית, הוא נכלל בהקב"ה. זהו גם הסוד העמוק של החתונה.

בברכת "אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה", אנו מברכים על בריאה חדשה ממש. ה'אמרי אמת' מגור אומר שעכשיו, ברגע החופה, הקב"ה בורא את החתן והכלה מחדש. זה לא שהם נולדו לפני עשרים שנה; מה שהיה עד עכשיו היה בחינת "פרא אדם יולד". רק עכשיו, בחתונה, הם נהיים בחינת אדם הראשון.

שבעת ימי המשתה הם שבעת ימי הבריאה שלהם. כל יום הקב"ה עושה עוד חלק בבריאה, וכל מי שמשתתף איתם נברא ומתחדש יחד איתם. החתן הוא בעל התשובה האמיתי. הוא צריך לעשות תשובה על כל חטאות נעוריו, ואם הוא עושה תשובה אמיתית ומתחרט על העבר, הוא זוכה לחיים מאושרים. "כל חתן הוא בריאה חדשה של השם יתברך בעצמו, ה' עכשיו בורא לו מוח חדש, לב חדש, נפש, רוח ונשמה חדשה".

תפקיד המשמחים: שושביניו של אדם הראשון

החתן צריך להבין שכרגע בוראים אותו. לפעמים הוא לא מבין למה רוקדים סביבו, הוא רק רוצה ללכת הביתה לנוח ולישון. אבל עכשיו לשים אותם, מעסים אותו ובוראים אותו מחדש! הוא חייב להשתתף בבריאה הזו, לשמוח, לרקוד ולהרהר בתשובה אמיתית – איך להיות יהודי כשר ואמיתי עד סוף חייו, כמו אדם הראשון לפני החטא.

הרבי הקודם מגור מסביר שהקב"ה בעצמו בורא עכשיו את החתן, ואנחנו רק משתתפים בבריאה. כמו שהמלאכים באו, שרו ורקדו סביב אדם הראשון עם שלוש עשרה חופות של אבנים טובות ומרגליות, כך כל אלה שרוקדים לפני החתן והכלה נהיים בחינת המלאכים.

יותר מכך, המשמחים הם בחינת הקב"ה בעצמו, שהיה השושבין של אדם הראשון. "כל אלה שמשמחים את החתן והכלה, הם השושבינים הממריצים אותו לשמוח ולחייך, והם בחינת הקב"ה שזירז את אדם הראשון לשמוח". השמחה הזו היא שמחה נצחית שנמשכת מאותה שמחה ראשונה בגן עדן.

להכניס את השמחה לכל האיברים

ה'שפת אמת' מלמד שעיקר הברכות בחתונה נועדו לעורר את השמחה הראשונה שהייתה לפני החטא. המטרה היא להמשיך את השמחה הזו לכל החיים, כדי שהבית יהיה מלא בשמחה, ללא מחלוקות, מרידות או עצבות.

רבי נתן מברסלב מסביר שהשמחה צריכה לחדור לכל האיברים. לפעמים אדם שמח בלב, אבל הידיים והרגליים לא רוקדות. מדוע? כי העבירות חוסמות את השמחה. הרגליים לא שמחות כי הלכו לדבר עבירה, הידיים לא שמחות כי עשו בהן חטאים, והעיניים לא שמחות כי ראו מראות אסורים.

העצה לכך היא וידוי דברים. "תכנס למעגל לרקוד, תלך לאט לאט עם כולם, ועל כל דבר תתודה – על הרגליים, הידיים, העיניים והפה. כך השמחה תתחיל להיכנס בכל האיברים". התיקוני זוהר אומר שהאדם צריך לקפץ ולדלג כמו תיש. כל העצבות באה מהעבירות, והשמחה והריקודים הם יישוב הדעת האמיתי.

"שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצריך בגן עדן מקדם"

הברכה מרמזת על כך שהחתן והכלה יחשבו רק על השם יתברך, בדיוק כפי שאדם וחוה היו דבוקים בה' לפני החטא, ללא שום מחשבות של גשמיות. מתוך דבקות כזו, זוכים להוריד נשמות קדושות לעולם, כפי שזכו עמרם ויוכבד להוריד את נשמתו של משה רבנו.

שיעור מס' 2099

סוד החותם בתוך חותם: שלבי ההמתקה מתחילת הסליחות ועד הושענא רבה

עורך ראשי: ד' באָלול תשפ"ו

הבקשה הרביעית והשלמה מגיעה בסיום: "בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּנָסָה טוֹבָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת... נִזְכָּר וְנִסְתָּב לְפָנֶיךָ". אנו מבקשים שהשם לא רק יברך אותנו, אלא יגזור עלינו גזירות טובות ויחתום אותנו, ולא רק בחתימה אחת.

סוד חותם בתוך חותם

תהליך החתימה בנוי משלבים. **החתימה הראשונה נעשית בערב ראש השנה, החתימה השנייה ביום הכיפורים, והחתימה השלישית מתקיימת בהושענא רבה.**

המושג של ריבוי חתימות מופיע בדברי התוספות (שבת כ"א ע"ב) לגבי נס חנוכה. הגמרא מספרת שמצאו פך שמן "חתום בחותמו של כהן גדול". התוספות מסבירים שכדי להבטיח את טהרת השמן, היה צורך ב"חותם בתוך חותם". ממש כפי שחבית של דג, בשר או יין דורשת חותם בתוך חותם כדי להבטיח שלא נגעו בה.

בחנוכה, בגלל שגזרו טומאה על כל השמנים, הפך היה חייב להיות מונח בתוך גומחה עם דלת, או בבור באדמה עם כיסוי, או בתוך ארון ברזל שאי אפשר להסיט אותו – כדי ליצור מצב של חותם בתוך חותם. כך גם בעבודת הימים הנוראים, אנו תמיד מחכים להשלמת ה"חותם בתוך חותם" של השנה החדשה.

החותם השלישי בזכות היארציט הקדוש

עכשיו, בזכות היארציט הקדוש הזה (של רבנו הקדוש, ח"י בתשרי), אנחנו כבר נחתמים. את החותם הראשון קיבלנו בראש השנה, את החותם השני קיבלנו ביום הכיפורים, והחותם השלישי ניתן לנו ממש עכשיו.

בזכות ימים אלו, נזכה שלכולם תהיה עכשיו שנה טובה – לכל עם ישראל, לכל העולם כולו, ולכל הדורות.

שיעור מס' 607

שיעור מס' 607 | קלטת 607 יום ג' ח"י תשרי תש"ע יארציט רבנו הקדוש

רבנו הקדוש פועל להעביר את כולם לצד הזכות כבר מהיום הראשון של הסליחות. המאמר מבאר את ארבע מדרגות הבקשה לחיים בימים הנוראים, ואת סוד שלוש החתימות המגיעות לשיאן בהושענא רבה בבחינת 'חותם בתוך חותם'.

רבנו מעביר את כולם כבר בסליחות

רבנו הקדוש אמר (ביידיש) שכבר בערב ראש השנה הוא מעביר את כולם לצד הזכות. בעבר הזכרנו שרבנו מעביר את כולם לביל ראש השנה, אך האמת היא שהדבר קורה עוד קודם לכן. **כבר ביום הראשון של אמירת הסליחות, במוצאי שבת הראשון בו מתחילים לסלוח, רבנו כבר מעביר את כולם.** ברגע שהגענו לסליחות הראשונות, וכל שכן לסליחות האחרונות של ערב ראש השנה, רבנו אומר: "אני כבר העברתי את כולם".

ארבע מדרגות של בקשת חיים

כעת, התפקיד שלנו הוא להמשיך ולהעביר את כל באי עולם לחיים ולרחמים. בתפילות הימים הנוראים אנו עולים בארבע מדרגות של בקשה. תחילה אנו מבקשים:

"זְכְּרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ: חֶפֶץ בְּחַיִּים"

מי הוא זה שחפץ בחיים? זהו מי ששומר תורה, שעליו אנו מבקשים שהשם יכתוב אותו לחיים. לאחר מכן אנו מרחיבים את הבקשה על כל הבריא ואומרים: "זִכְרֵךְ יִצְוֶיךָ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים". משם אנו עוברים לבקש על כלל ישראל: "וְכָתֹב יְהוָה לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ".

סוד הביטול והשליחות: מתיקון הנשמות ועד הכניסה לגן עדן

עורך ראשי: ג' בָּאָלֹל תשפ"ו

התשובה היא **כי לא היה לו את הביטול האמיתי לדוד המלך**. על כך אמר דוד המלך: < "הכמות נבל ימות אבנר". כלומר, אבנר מת לפני הזמן. אם הוא היה חי עוד קצת וזוכה לביטול השלם, הוא היה מגיע למדרגה העצומה של דוד המלך עצמו. מכיוון שחסר לו הביטול הזה, התיקון שלו הושלם דווקא על ידי כך שנהרג.

חטא הנגיעה הדקה של יוסף הצדיק

הצורך בביטול מוחלט ונקיות מכל פנייה אישית מופיע גם אצל יוסף הצדיק. בספר 'זכרון יעקב' מובא חידוש עצום: הרי יוסף הצדיק הלך לראות את שלום אחיו בשליחותו של יעקב אבינו, ואם כן, כיצד ייתכן שנענש ונמכר לעבד בעת שקיים מצוות כיבוד אב?

ההסבר הוא שיעקב אבינו אמר לו ללכת עד שכם ולהשיב לו דבר. יעקב ישב וספר את השעות והימים. הליכה מחברון לשכם אורכת כשלושה ימים, ועוד שלושה ימים חזור, בתוספת זמן שהייה עם האחים. יעקב חישב בדיוק מתי יוסף אמור לחזור. אך יוסף הגיע לשכם, לא מצא אותם, והמשיך לדותן – מהלך של עוד יום וחצי.

מדוע יוסף המשיך? משום שהוא רצה לעשות שלום עם אחיו. אך כאן כבר נכנסה 'נגיעה' אישית. **ברגע שיש לאדם נגיעה אישית, אפילו רצון קדוש לעשות שלום עם האחים, אין לו כבר את הזכות השלמה של כיבוד אב ואם**. יוסף היה צריך לחשוב רק על צערו של אביו, שסופר כל דקה ודואג שמא חיה רעה אכלתהו. ברגע שהייתה לו פנייה דקה מן הדקה להרגיש טוב עם אחיו על חשבון ציווי המדויק של אביו, השליחות נפגמה.

מסירות נפש ללא פניות

פגם דומה של נגיעה אישית מצינו אצל הרן, אחיו של אברהם אבינו. הרן קפץ לכבשן האש באור כשדים, וזו הייתה מסירות נפש עצומה שבזכותה זכה ששרה ורבקה יצאו מזרעו. אך הייתה לו פנייה דקה – הוא קיווה שיינצל מן האש כפי שניצל אברהם. בגלל פנייה זו הוא נשרף, והוצרך לבוא בגלגול באהרן הכהן כדי לתקן זאת על ידי מסירות נפש נקייה על קידוש השם.

לעומת זאת, אצל יהושע בן נון אנו רואים את השלמות של הענווה והביטול. תלמידים רבים מחכים בסתר ליבם שהמנהיג יסתלק כדי ⁷

שיעור מס' 497 | יום ג' פר' נצבים וילך, י"ט אלול

תשס"ו - שיעור כללי חלק ב'

מאמר מעמיק המבאר את ההבדל בין גאולה 'בעתה' ל'אחישנה', וחושף כיצד נגיעות אישיות פוגמות בשליחות הרוחנית. דרך דמויותיהם של אבנר בן נר, יוסף הצדיק, יהושע בן נון ואליעזר עבד אברהם, מתגלה סוד הביטול המוחלט לצדיק המאפשר לאדם לפשוט את גשמיותו ולהיכנס לגן עדן חיים.

ישנו עניין עמוק בהבדל שבין גאולה בבחינת 'אחישנה' לגאולה בבחינת 'בעתה'. כאשר עם ישראל היה במצרים, הם אמרו למשה רבנו: בוא נחכה עוד מאתיים ועשר שנים ותהיה גאולה שלמה. כולם ראו ברוח קודשם שעתיד להיות חורבן בית ראשון ובית שני, ואמרו שעדיף להמתין. אך משה רבנו אמר להם: אם נחכה עוד יום אחד, כבר נשקע בחמישים שערי טומאה, וכבר לא יהיה את מי להוציא. לא יהיה בית מקדש ראשון ולא בית מקדש שני. תצאו עכשיו, ומה שיהיה יהיה – דיה לצרה בשעתה.

האר"י הקדוש מסביר שאם הגאולה באה 'בעתה', בזמנה הקבוע, הדבר הולך לפי סדר. לעם ישראל יש כוח לעמוד בצרות, וכל נשמה עוברת את התיקון שלה דרך גלגול אחר גלגול בצורה מסודרת. אך אם הגאולה היא בבחינת 'אחישנה', הנשמות עדיין לא סיימו לעבור את התיקונים שלהן. לכן, כשיבוא מלך המשיח, כל אלו שהרגו בשוגג במשך אלפיים שנות גלות – בזמנים שלא הייתה סנהדרין ולא היו עדים – יצטרכו לבוא בגלגול ולעבור תיקון. זה יתבטא בתאונות דרכים או באנשים שייפול עליהם חפץ מהגג, והם יצטרכו לגלות לערי מקלט עד מות הכהן הגדול, כדי להשלים את התיקון.

פגמו של אבנר בן נר

על פי סוד זה, מובא עניין מיתני של אבנר בן נר. אבנר היה צדיק הדור, האדם הגדול בענקים, שזכה להיקבר ליד מערת המכפלה יחד עם האבות הקדושים. הוא היה הצדיק הכי גדול אחרי דוד המלך, ואף היה צריך לעלות למדרגת 'בינה'. נשאלת השאלה: מדוע אם כן הוא נהרג?

שהם יוכלו להנהיג את הדור. כך היה עם אבשלום שחיכה שדוד ימות, וכך אמרו המרגלים ליהושע: "אתה רוצה להיכנס לארץ ישראל כי אתה רוצה להיות המנהיג במקום משה". אך יהושע היה נקי מכל פנייה. הוא רצה באמת ובתמים שמשה רבנו יחיה וימשיך להנהיג. זו הייתה ענוותנותו העצומה של יהושע, שזכה להכניס את ישראל לארץ מתוך ביטול מוחלט לרבו.

אליעזר עבד אברהם: הכניסה לגן עדן חיים

הדוגמה המובהקת ביותר לביטול מוחלט בשליחות היא אליעזר עבד אברהם. כל השליחות שלו למצוא אישה ליצחק הייתה הפוכה מן השכל. אברהם, שנצטוו בגיל שבעים וחמש "לך מארץ וממולדתך", שולח כעת את אליעזר, כשאברהם בן מאה וארבעים, בחזרה לאותה מולדת ולאותה משפחה כדי לקחת משם כלה. אליעזר היה יכול לטעון: "איך ייתכן הדבר הזה? לחזור למקום של עבודה זרה?". אך אליעזר ביטל את דעתו: הרבי אמר ללכת – הוא הולך.

כאשר אליעזר הגיע וראה את רבקה, הוא ראה ברוח קודשו שעתידי לצאת ממנה עשו (כפי שרמזו במילים < וכדה על שכמה – ראשי תיבות עשׂו). הוא רצה לחזור ולומר לאברהם: "מה אתה רוצה שיצא מהשידוך הזה? עשו!". אך מיד התגבר ואמר לעצמו: "אם אני ראיתי, בוודאי שגם אברהם ראה".

אליעזר המשיך להסתכל ברוח קודשו מאות שנים קדימה, וראה את חטא העגל ואת שבירת הלוחות שעתידיים להתרחש. כדי לתקן זאת מראש, הוא נתן לרבקה שני צמידים, שהם סוד 'לוחות שניות', ובכך המשיך את השליחות ועשה לה תיקון.

כאשר לבן יצא לקראתו ואמר לו: < "בוא ברוך ה'", מסביר החידושי הרי"ם שאליעזר עמד בניסיון האחרון והקשה ביותר. אליעזר היה במקור מזרע כנען שעליו נאמר "ארור", ואברהם אמר לו שאין ארור מתדבק בברוך ולכן בתו אינה ראויה ליצחק. כעת, כששמע בת קול שאומרת לו שהוא יצא מכלל ארור לכלל ברוך, הוא היה יכול לחזור לאברהם ולומר: "הנה, אני כבר ברוך! קח את בתי ליצחק!".

אך אליעזר התגבר גם על הקושי הזה. הוא אמר: "אני ממשיך עד הסוף, מה שיהיה יהיה. אני לוקח את השידוך הזה עבור יצחק". בזכות הביטול המוחלט הזה, שבו מחק את כל רצונותיו ונגיעותיו האישיות למען שליחותו של הצדיק, זכה אליעזר לדבר פלאי: **אדם שהולך אחרי הצדיק בעיניים סגורות, פושט את כל הגוף שלו וזוכה להיכנס עם הגוף לגן עדן ממש.**

חלק 2 מתוך 2 – שיעור מס' 497

→ חלק קודם

כל החלקים: חלק 1 | **חלק 2** (נוכחי)

על פי המבואר ב'שער הכוונות', שלושה ספרים נפתחים בראש השנה: אחד של צדיקים גמורים, אחד של רשעים גמורים ואחד של בינונים. מכאן אנו למדים שישנה חתימה כבר בראש השנה. לכן, עלינו לבקש: "תיזכר ותיכתב ותיחתם בספרן של צדיקים אמיתיים".

רבנו נחמן מברסלב אומר שהוא כבר מעביר את מי שבא אליו לאומן בלילה הראשון של ראש השנה. כל הצדיקים האמיתיים – הבעל שם טוב, האר"י הקדוש, רבי שמעון בר יוחאי – כבר גומרים את התיקון של אנשיהם בראש השנה. מי ששייך לרשב"י ולומד זוהר, רשב"י מעביר אותו; מי שלומד 'עץ חיים', האריז"ל מעביר אותו; ומי שלומד 'ליקוטי מוהר"ן', הרבי מעביר אותו.

מאמר

5

סוד חתימת הצדיקים בראש השנה וגורל העם

עורך ראשי: ג' בָּאֵלּוּל תשפ"ו

שיעור מס' 497 | יום ג' פר' נצבים וילך, י"ט אלול

תשס"ו - שיעור כללי חלק ב'

על פי תורת הסוד, הצדיקים הגמורים נחתמים לחיים כבר ביום הראשון של ראש השנה. אולם, הרב מסביר מדוע חתימה זו אינה מגנה עליהם מייסורים כאשר העם הפשוט שרוי בצרה, כפי שבא לידי ביטוי בתלאותיהם של גדולי ישראל בתקופת השואה.

"כי ג' זמנים הם שבהם האדם נידון: בראש השנה, בנעילת יום כיפור ובליל הושענא רבה".

הבינונים נכתבים בראש השנה ונחתמים ביום הכיפורים, ולכן בראש השנה אומרים "כתבנו לחיים", ובנעילה אומרים "חתמנו לחיים". החותם השלישי והסופי, שבו נחתמים גם הרשעים הגמורים, ניתן בהושענא רבה. אולם, **הצדיקים הגמורים נחתמים לחיים כבר ביום הראשון של ראש השנה**, למרות שזהו יום של "דינא קשיא" (דין קשה) שאסור לדבר בו דיבורי חול.

אולם, כאן מתגלה יסוד עצום: **כל עוד העם הפשוט לא נחתם לחיים טובים, חתימתם של הצדיקים אינה מועילה להם להינצל מצוקת הכלל**. אם חלילה ישנה גזירה על העם, כגון מלחמה או שואה, גם הצדיקים האמיתיים יאלצו לסבול ולברוח יחד עם כולם.

תלאות הצדיקים בשנות הזעם

ראינו זאת בחוש בתקופת השואה. צדיקים נוראים וענקי עולם, כמו ה'אמרי אמת' מגור, הרבי מאמשינוב והרב מטשעבין, עברו תלאות נוראות. הם נאלצו לברוח, לנסוע שבועות ארוכים ברכבות ובאוניות רעועות שהמים הגיעו עד לסיפון שלהן, עד שהגיעו לשנחאי. שם הם חיו בתנאים קשים מנשוא, בחום של 45 מעלות, ממש כמו בתוך תנור, ללא בגדים וללא תנאים בסיסיים.

מסופר כי כאשר פרצה המלחמה, שהו הרבי מאמשינוב והרב מטשעבין בעיירת הנופש אוסטרובצה. זה היה בדיוק בראש השנה של שנת ת"ש. בו ביום הם קיבלו החלטה שחייבים לברוח מיד. הרבי מאמשינוב פגש את הרב מטשעבין ושאל אותו: "תגיד לי, כבר תקעת בשופר?". ענה לו הרב מטשעבין: **"אני תקעתי בשופר מיד בעלות השחר! אני לא מחכה לנס. כבר סיימתי תפילת שחרית, אני הולך להגיד מוסף ומתחיל לברוח"**. ואכן, כל אחד מהם ברח לדרך – האמשינובער הצליח להגיע לשנחאי, והטשעבינער הגיע לסיביר ולטשקנט.

לברוח עם הגמרא

גם במלחמת העולם הראשונה, צדיקים כמו ר' חיים מבריסק נאלצו לברוח מעיר לעיר במשך ארבע שנים. ר' חיים היה מאיר כשמש, הוא כלל לא הסתכל בעיתונים ולא ידע היכן נמצאים הגרמנים. שום דבר מהוויות העולם לא עניין אותו, הוא רק ידע שצריכים לברוח, והמשיך ללכת עם הגמרא שלו.

המסקנה העולה מכך היא ברורה: **אם אין את החותם של העם הפשוט, לא יעזור החותם של הצדיקים**. אמנם הצדיקים יעברו את המלחמה ויישארו בחיים, אך אלו אינם חיים של מנוחה, אלא חיי נדודים, בריחה וייסורים ביערות וברחובות. לכן, עיקר העבודה בראש השנה היא לבקש רחמים שכל עם ישראל, עד אחרון האנשים הפשוטים, ייחתמו לחיים טובים ולשלום.

חלק 1 מתוך 2 – שיעור מס' 497

כל החלקים: **חלק 1** (נוכחי) | חלק 2

אפשר להסביר זאת למי שלא זוכר את התקופה ההיא, כשהדרך הייתה סגורה ומסוגרת תחת שלטון קומוניסטי שהטיל אימה ופחד על כל העולם. רק מלהזכיר את שמם היו אנשים רועדים, אבל השם יתברך עשה, עושה ויעשה לכל המעשים, ולה' המלוכה ומושל בגויים.

סיפור 6

סיפור נסיעת תשמ"ט: כשהרב ברלנד הכניע את השלטון הקומוניסטי

עורך ראשי · ל' בָּאָב תשפ"ו

סיפור מופלא משנת תשמ"ט, בו הרב אליעזר ברלנד שליט"א הוביל 250 איש לאומן במסירות נפש, ושבר את גזירות השלטון הקומוניסטי בכוח האמונה בלבד.

סיפורים על פתיחת הדרך לציון רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זי"ע הם מעיין שאין לו סוף. כפי שמורינו הרב אליעזר ברלנד שליט"א תמיד אומר, רואים את השגחת ה' עין בעין. כמעט שאי

כדאי לספר את הסיפור הנפלא של הנסיעה בשנת תשמ"ט, אחת מיני נסיעות רבות שבהן ראו את השגחת השם יתברך ונפלאותיו. באותה שנה נסעו מאתיים וחמישים איש, אך כשהגיעו לקייב, הודיעו הרוסים שיש אישור רק לחמישים אנשים לשהות באומן בראש השנה. אפשר להבין את הצער הנורא שאפף את כולם באותם רגעים.

מיד החלו זעקות וריקודים להמתיק את הדינים, וכרגיל, כולם פנו למורינו הרב שליט"א בידועם שהוא המנהיג. בכוח האמונה התמימה ומסירות הנפש שלו, השם יתברך שובר דלתות נחושת ומגדע בריחי ברזל. מורינו הרב שליט"א פקד שכולם יגיעו לאומן, איש בל ייעדר, וכולם עלו על האוטובוסים.

הרוסים תמהו ושאלו: "מה אתם עושים? הרי אי אפשר, יש אישור רק לחמישים!" היהודים ענו להם שכולם נוסעים עכשיו, ואחר כך תהיה הגרלה מי יישאר. אולם, כשהגיעו לאומן, מורינו הרב שליט"א ציווה שכולם ייכנסו למלון, למרות שהיה שם מקום רק לחמישים אנשים.

מול איומי השלטון: "אף אחד לא יפחד"

ואכן, כולם נכנסו למלון. הרב שליט"א ציווה שיסחבו את הזמן עד סמוך לכניסת החג, ואז כבר אי אפשר יהיה לחזור כי החג כבר

נכנס. כך בדיוק היה. הרוסים התחילו ממש באיומים, אך הרב שליט"א הרגיע ואמר: "שאף אחד לא יפחד, והשם יתברך יעזור". כשהיה סמוך מאוד לחג, הרוסים פקדו על כולם לעלות על האוטובוסים ולחזור לקייב. אולם, היהודים ענו להם שזה לא שייך, כי אנו לא מחללים חס ושלום יום טוב. השם יתברך הראה נסים ונפלאות, והרוסים פשוט נכנעו. זו הייתה הפעם הראשונה שזכה ציבור גדול כזה להיות בראש השנה באומן.

בהילולא של רבינו הקדוש בחג הסוכות שלאחר מכן, הצדיק החסיד רבי מיכל דורפמן צוק"ל שיבח מאוד את מורינו הרב שליט"א. הוא הכריז קבל עם ועדה שכל מה שזכינו לו, הכל הגיע על ידי מסירות נפשם של אנשי "שובו בנים".

כאשר סיפרו זאת למורינו הרב שליט"א, חשבו שזה ישמח אותו. אולם הצדיק, בשומעו זאת, החוויר כסיד מעוצם הצער שמכבדים אותו. זמן קצר לאחר מכן כבר התחילה מחלוקת גדולה, ובוודאי הצדיק בעצמו סיבב זאת. שכן אצל מורינו הרב שליט"א, דרכו היא למחוק ולהסתיר את כל הדברים העצומים שהוא פועל, על ידי כל מיני מחלוקות שהוא ממשיך על עצמו.

מתוך גליון פ – פרשת שופטים

מתוך סדרת "צדיק מושל יראת אלקים" – גיליונות "שפיר אמר נחמני"

קדושת הנסיעה וההתרחקות מהבלי העולם

כאשר נוסעים לציון הקדוש באומן, יש לשמור על קדושה ומיקוד מוחלט. ההוראה היא להגיע ישירות ליעד מבלי להתעכב. אין להסתובב בדיוטי פרי, וגם אם מציעים לאדם להרוויח מיליונים ומיליארדים – עליו לוותר עליהם ולא להתפזר.

ישנו מנהג קדום של אנשי שלומנו שלא עושים שום קניות באומן. בעבר, אומן הייתה עיר גדולה של מסחר ואריגים, ואפילו אם אדם היה צריך לקנות דבר מה, הוא היה מקפיד שלא לעשות זאת בדרך לרבנו. לא קונים דבר, לא בדיוטי פרי ולא באומן. הולכים ישירות

מאמר

7

סוד הנסיעה לאומן: כוחו של הרצון וההתבטלות לצדיק

עורך ראשי: ל' בָּאָב תשפ"ו

שיעור מס' 363 | *יום ה' פר' ניצבים-וילך, אור לכ"ב אלול תשס"ב - חלק ב' (המשך ממס' 362)

הנסיעה לציון רבי נחמן מברסלב באומן דורשת קדושה, התבטלות מהבלי העולם ומיקוד מוחלט במטרה הרוחנית. המאמר מבאר את דברי רבנו על כך שהצדיק בוחן את האדם אם אינו רמאי, ומסביר כיצד על ידי רצון אמיתי להשתנות, האדם זוכה להיכלל בצדיק ולהפוך למהות הנשמה.

הגמרא אומרת שאפילו תלמיד חכם צריכים לדרוש אחריו אם אינו רמאי, כפי שהלכו לבדוק את אביו של רב פפא. **הצדיק חוקר אותנו אם אנחנו לא רמאים – האם אנו באים באמת כדי להתפלל, לעבוד את ה', ולצאת מהתאוות ומפגמי הברית.**

להיות נאכל לצדיק

רבנו מסביר בתורה קכ"ט את הסוד של "ארץ אוכלת יושביה". ייתכן שאדם הבא אל הצדיק נמצא במצב ירוד מאוד, אך אם הוא באמת רוצה להשתנות, אם הוא בוכה וזועק: "תוציא אותי! אני לא יכול לצאת מהתאוות, תעזור לי לצאת!" – אז הרבי מתקן אותו. אך אם אדם בא סתם, ללא כוונה להשתנות, הצדיק אינו יכול לתקן אותו.

כאשר האדם בא עם רצון אמיתי, מתקיים בו הפסוק:

"בקרוב עלי מרעים לאכול את בשרי"

הרבי מסביר שהגוף מתהפך למהות הנשמה. הצדיק מוכן להפוך אותך למהות הנשמה הקדושה, שזהו בחינת אכילה – "ותהפך לניזון". על ידי כך זוכים ל"שכון ארץ ורעה אמונה", שהאדם נעשה נאכל לאמונה הקדושה.

העיקר תלוי ברצון. גם אם קשה לאדם, ויש לו מלחמות ותורשות מגלגלים קודמים, אם רצונו חזק מאוד להתקרב לה' יתברך ולצאת מהתאוות – הוא יזכה. **כל העבודה היא להיות נאכל לצדיק. כשאדם אומר: "אני רוצה להיות כמו רבנו ממש, אפילו במקום שבו אני מונח" – אז רבנו יהפוך אותנו ונהיה כמותו, ונזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו, אמן.**

שיעור מס' 363

לציון, מתפללים שחרית, אומרים את התיקון הכללי, וחוזרים לחדר לנח או ללמוד.

מי שיכול, עוסק באמירת תהילים, תיקון הכללי, לימוד פרשת השבוע, גמרא, רא"ש, רמב"ן ורי"ף. **אסור להסתובב ברחובות ולחפש מציאות או קניות, אחרת כל הנסיעה לאומן הולכת לחינם.** השם יתברך ישלח את השפע ואת כיסוי ההוצאות ממקום אחר, ואין צורך לחפש צעצועים או מתנות דווקא שם.

מסירות נפש מול הר פעור

חשוב לזכור היכן אנו נמצאים. **הרבי קבור מול "הר פעור", ולכן השהות שם דורשת מסירות נפש של ממש.** אסור לראות דברים שאינם ראויים ואסור להסתובב ברחובות.

המטרה היחידה של הנסיעה היא ההתקרבות לה' והתפילה. אם נזכה והתפילות אכן תתקבלנה – תבוא הגאולה ויתגלה מלך המשיח.

"דרשהו אם אינו רמאי" - המבחן של הצדיק

כאשר אדם בא אל הצדיק, הרבי בודק אותו:

"דרשהו אם אינו רמאי"

מה פירוש רמאי ושקרן? זהו אדם שהוא אחד בפה ואחד בלב. אדם שבכלל לא מתכוון להשתנות, אלא בא רק כי "זה כיף", כי הוא עושה טיול. לעומת זאת, אדם שבאמת רוצה את התיקון, לומד ומתייגע בתורה, בטור, בשולחן ערוך וברמב"ם.

מאמר

8

סוד בניין העולמות בחודש תשרי ורז נטילת הלולב

עורך ראשי · כ"ט בָּאָב תשפ"ו

מאמר מעמיק על סדר העבודה הרוחנית של חודש תשרי,
מראש השנה ועד שמחת תורה. הרב מסביר את כוונות האר"י
בבניין הקומה הרוחנית, את סוד ביטול הגזירות על ידי ההקפות
השניות, ואת הרמז הטמון בברכה על הלולב דווקא, הקשור
לתחיית המתים.

העבודה הרוחנית שלנו בימים אלו היא לבנות את כל הקומה הרוחנית. האר"י הקדוש מסביר שכל העלויות הרוחניות, החל מערב ראש השנה, נעשות בבחינת רחל. זהו סדר התיקון: בעוד שבחג הפסח אנו מתקנים את זרוע ימין של העולמות העליונים, בראש השנה אנו מתקנים את זרוע שמאל.

כל העבודה מראש חודש אלול ועד א' בתשרי נועדה כדי שנזכה להגיע למוצאי שמחת תורה עם פרצוף רוחני שלם, הכולל חסדים וגבורות. ראש השנה הוא בחינת זרוע ימין ושמאל, סוכות הוא הקו האמצעי, בפורים אנו בונים את רגל שמאל ובחנוכה את רגל ימין.

בניין הקומה הרוחנית מראש השנה ועד יום הכיפורים

אנו מתחילים לבנות את הקומה הרוחנית מהראש כלפי מטה. ביום הראשון של ראש השנה ניסרנו את הכתר, ביום השני ניסרנו את החכמה, וביום השלישי ניסרנו את הבינה, שהיא בחינת דינים. כך אנו ממשיכים יום אחר יום בעשרת ימי תשובה: ד' בתשרי הוא הדעת, ה' בתשרי הוא החסד, ו' בתשרי הוא הגבורה, וז' בתשרי הוא התפארת.

כאשר אנו מגיעים ליום הכיפורים, נשאר לנו לתקן בבת אחת את הספירות התחתונות: נצח, הוד, יסוד ומלכות. **ביום הכיפורים כבר נגמרת כל הקומה מכתר עד מלכות, כדי להכניע את אחד עשר אלופי עשו ולהוציא את כל הניצוצות הקדושים.**

לאחר מכן אנו מתחילים לבנות את הכלים של חמש הגבורות. את הכלים הללו אנו בונים על ידי חמש התפילות של יום הכיפורים, החל מליל 'כל נדרי'. ביום הכיפורים ישנן חמש בחינות של עינוי (איסור אכילה, שתייה וכו'), וכל העלויות הרוחניות הללו מתרחשות בבחינת רחל. משום שאיש ואישה הם יחידה אחת, אי אפשר שהאישה תצום והבעל לא, ולכן כולם צמים יחד כדי להשלים את התיקון.

סוד ההקפות השניות וביטול הגזירות

ביום שמחת תורה נהגו להוציא את ספרי התורה מחוץ להיכל ולהקיף עמהם את התיבה. האר"י הקדוש מלמד שגם ההקפות השניות במוצאי יום טוב הן מנהג אמיתי ושורשי, ולא סתם תוספת בעלמא. מטרתן היא להמשיך ולהמתיק את הדינים.

מדוע הדבר כל כך חשוב? משום שבהושענא רבה נחתמות הפתקאות, ובשמחת תורה מתחילים למסור אותן ל"רצים" – אותם מלאכים הממונים להוציא לפועל את הפתקים הלא טובים, חס ושלום. **לכן צריכים כל הזמן לרקוד ולהקיץ את הרגליים כדי לבטל את הרצים במוצאי שמחת תורה.** אנו רוקדים עד הבוקר ולא נותנים להם לצאת, כי הרגליים הרוקדות מבטלות את כוחם של הרצים.

האר"י הקדוש היה מקפיד מאוד לעשות שבע הקפות שלמות במוצאי יום טוב. בזמנו לא היה חשמל כמו היום שאפשר לרקוד במקום אחד עד הבוקר, אז הוא היה הולך מבית כנסת לבית כנסת בצפת. בכל מקום שהגיע אליו והתאחרו בו בהקפות, היה נכנס, מקיף ורוקד עמהם, כדי להרבות בהמתקת הדינים.

אורות מקיפים וחיבוק של ימין

עשרת ימי תשובה, מראש השנה ועד יום הכיפורים, הם בבחינת "שמאלו תחת לראשי" – תיקון קו השמאל. אך כשמגיע מוצאי יום הכיפורים, מתחילה להתעורר האהבה של "וימינו תחבקני". בכל יום מימי חג הסוכות מאיר חסד אחר: י"א בתשרי הוא חסד שבחסד, י"ב בתשרי הוא חסד שבגבורה, וכך הלאה.

כאשר מגיעים לשמחת תורה, הריקודים הם בבחינת חיבוק של ימין – "וימינו תחבקני". כל האורות הפנימיים והמקיפים נכנסים אל היסוד והמלכות, וזהו סוד ניסוך המים ושאר מצוות החג.

סוד הלולב ותחיית המתים

כאן מתעוררת שאלה עמוקה לגבי מצוות ארבעת המינים. המדרש פליאה שואל: מניין לתחיית המתים מן התורה? ומשיב מהפסוק:

"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ
עבות וערבי נחל"

מה הקשר בין ארבעת המינים לתחיית המתים? ויותר מכך, יש כאן קושיה נוראה: מדוע אנו מברכים "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על נטילת לולב"? הרי האתרוג הוא הפרי, הוא "פרי עץ הדר", ואילו הלולב הוא רק ענפים שאי אפשר לאכול אותם כלל! היה ראוי לברך "על נטילת אתרוג" או "על נטילת ארבעת המינים".

אלא, מסביר המדרש, מכאן הרמז לתחיית המתים. **אנו מברכים עכשיו על הלולב ומאמינים שלעתיד לבוא יהיה כמו שכתוב 'ותוצא הארץ עץ פרי עושה פרי'.** לעתיד לבוא, אפילו עצי סרק וענפים כמו הלולב יוציאו פירות. הברכה על הלולב היא ההצהרה והאמונה שלנו בתחיית המתים ובתיקון השלם שלעתיד לבוא, שאם היינו מקיימים את המצוות כראוי, עם שירים, ניגונים וריקודים, היינו זוכים לראות זאת מיד.

פרשת כי תצא - כוחה של השמחה למחות את זכר עמלק

עורך ראשי: ג' באָלול תשפ"ו

נלחם! כל המלחמה שלא תהיה שמח! זה מעשה השטן שלא תהיה בשמחה, שלא תרקוד, ולא תשמח.

כל אחד עובר עליו עלבונות ובזיונות, כל אחד עובר עליו הרפתקאות בגוף ונפש. יש מיליון סיבות להיות בעצבות! זה הטבע של האדם להיות בעצבות! אבל עם שמחה אפשר הכל לסדר, אם אדם רוקד ושר לה', אז כל השפע מגיע אליו. אין שום סיבה להיות בעצבות, לכל אחד יש שכל אדיר, כל אחד יכול להגיע לכל הדברים שבעולם, רק אדם צריך לצאת מכל העצבויות. עם שמחה זוכים להפוך את הירידה לעליה, להמתקת כל הדינים, לכל הישועות.

עמלק לא מסוגל לסבול את השמחה של יהודי

אומר ר' נתן עיקר קטרוגו והתגרותו של המן עמלק הוא על השמחה, הוא לא יכל לסבול את השמחה של עם ישראל, הם רוקדים, שמחים, שרים, בחגים ובשבתות וכו'. מגיע שבת? שבת זה שמחה וריקודים, ששה ימים קיבלת אוכל, ברוך ה' אתה לא חולה, תתחיל לרקוד ולשמח, אשתך בריאה תתחיל לרקוד ולשמח, יש לך ילדים? תתחיל לרקוד ולשמח, עוד אין לך ילדים? בזכות השמחה והריקודים יהיה לך ילדים! עוד אין לך שידוך? בזכות השמחה יהיה לך שידוך!

אדם רואה שהוא נכשל, שהגוף התגבר עליו, עמלק התגבר עליו ורוצה להפילו בעצבות ומרה שחורה, אף על פי כן אסור לו ליפול בדעתו, הוא צריך מיד לחפש חברים, לרקוד איתם, לשמוח איתם, להגיד תהילים, לחפש כל מיני עצות איך להיות שמח.

הנשמה תמיד טהורה: למצוא את הנקודות הטובות

אדם צריך לדעת שהעבירות לא שייכות לנשמה שלו, הנשמה תמיד צדיקה, תמיד טהורה, תמיד קדושה. כל מה שאדם נופל לחטאים, זה מחמת שהוא לא מספיק שמח, ולכן אסור ליפול בדעתו משום דבר שבעולם, משום חטא שבעולם. אם יש איזה בעיה, אם נכשלת באיזה עבירה, תעשה תשובה... תתחיל לשמוח, לשיר, לנגן, להגיד תהילים, העיקר לא ליפול בעצבות!

"תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עַמְלֶק..."

ע"י שמחה ניצולים מכל החטאים! על ידי שמחה זוכים לכל הרפואות! על ידי שמחה זוכים לכל הישועות! שמחה זה אותיות ש-מ'ח'ה' (כוכבי אור, ששון ושמחה) שע"י השמחה מוחים את עמלק! מוחים את העברות! ע"י השמחה יוצאים מכל העברות שבעולם.

צריך להזהר מאוד להיות בשמחה תמיד, כי ברגע שיש טיפת עצבות מחמת עבירה או דאגת הפרנסה, אז אדם עשוי ליפול לחטא יותר גדול! מחמת העצבות מחמת הדאגה הוא יפול לעבירות יותר גדולות.

יש אנשים שהתענוג הכי גדול אצלם זה העצבות, כל החיים שלהם הם בתוך עצבות, אם אתה טיפה מנסה לשמח אותם אז אתה פשוט מרגיז אותם! הם לא טעמו טעם של שמחה בחיים שלהם.

המלחמה בעצבות היא המלחמה בעמלק

"והכלל שצריך להתגבר מאוד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא ייסורים על כן צריך להכריח את עצמו, בכח גדול להיות בשמחה תמיד" (ליקוטי מוהר"ן, כד' תנינא).

אדם נכנס לעצבות בשביל להשכיח את כל היסורים שעוברים עליו, העצבות מכניסה אותו למין מרה שחורה, מרדימה לו את המחשבה, משתקת לו את החושים, עצבות זה סם מרדים! עצבות זה סם מרדים שנותן "שקט", "שלווה", אבל זה רק דמיון! להיפך! **העצבות היא רק מגבירה את היסורים ומגדילה אותם. לכן עיקר העבודה של האדם, זה המלחמה עם העצבות, וצריך לזה מסירות נפש!** לא לתת אף פעם לעצבות להשתלט!

אומר ר' נתן להילחם ביאוש צריך מסירות נפש, השמחה לא באה ככה סתם, השמחה זה הכי קשה מכל הדברים! המניעות הכי גדולות זה על השמחה! כל מה שהשטן נלחם זה רק בשמחה! בזה הוא

כי זה המלחמה בין הנשמה לעמלק! זה המלחמה בין ליצר הרע! שרוצה להפיל אותך לעצבות. זה לא שנהיתה רשע ח"ו, אלא זה "המלחמה", זה קרב בין הנשמה האלוקית לעמלק. וצריך להמשיך הלאה את הקרב, עם שמחה, שירים, נקודות טובות.

"ועל כן ע"י שאינו מניח להפיל את עצמו ומחיה את עצמו במה שמחפש ומבקש ומוצא בעצמו איזה נקודות טובות... ע"ז נעשים ניגונים ואזי הוא יכול להתפלל ולזמר ולהודות לה" (ליקוטי מוהר"ן, רפ"ב)

כי עמלק רוצה להשכיח מהאדם את הנקודות הטובות שלו. המלחמה של עמלק היא בכל אחד, להגיד לו – אתה כבר לא שווה, לא הולך לך, אין לך שום טוב. אבל הצדיקים מלמדים אותנו להיפך! אתה מלא נקודות טובות! אתה מלא טוב! כי אם נכשלת אז עכשיו תשמח עוד יותר! תראה איזה יצר הרע קיבלת וכמה קשיים יש לך, תראה עם איזה יצר הרע גדול אתה מתמודד כל יום! ואתה במצב הקשה הזה עוד מתגבר ועושה מצוות! אתה עוד צם ביום כיפור! אתה עוד שומר שבת! אתה עוד מניח תפילין! שזה הכתר של המלך, מתעטף בציצית? שזה הלבוש של המלך. אז ראוי שתשמח יותר ויותר...

לשבור את הקליפה המעכבת את הגאולה

אדם עבר עליו ירידות, הוא יכול להחזיר את כל העולם בתשובה, הוא יכול לספר לאנשים גם עלי עבר ככה, גם לי קרה ככה, להגיד לאנשים: תעשה תשובה – קשה לך, אתה לא יודע איך? תראה אני הייתי שם, באותו מקום שאתה היית, הנה אני עשיתי תשובה, תעשה גם אתה.

מעשה ביהלום: להחזיק מעמד בשמחה

הנסיון של היהודי זה להיות בשמחה תמיד, זה עיקר הניסיון! כי על כל אחד ואחד חייב לעבור עליו נסיונות, ירידות, עליות עד סוף החיים! ועיקר ההתחזקות בשמחה זה בזמן הירידה, בזמן הניסיון, עיקר ההתחזקות הוא - שהוא מאמין שהוא יצא מהצרה! שהוא יצא מהירידה!

יש סיפור מזעזע, סיפור נורא בכוכבי אור על אחד שחפר ומצא יהלום ששווה מליון דולר. הוא חשב שזה חתיכת זכוכית, בא אחד ואמר לו זה יהלום!! זה שווה הון תועפות! אבל לא תמצא אף אחד בכפר וכל המדינה שיוכלו לקנות ממך את היהלום, לכן הוא החליט לנסוע ללונדון. מכר את הבית שלו, את כל הסמרטוטים שלו, את כל הרהיטים השבורים, והכסף הספיק להגיע רק לנמל.

כשהגיע לנמל מצא אותו רב חובל של איזה אוניה ושאל אותו מה אתה מסתובב פה? אמר לו יש לי אבן יקרה! יהלום! והראה לו את היהלום. רב החובל נדהם, עמד בהלם, אמר לו אם יש לך דבר כזה תעלה מיד לאוניה! לא צריך כסף! אל תשלם שום דבר! וסידר לו חדר מפואר, מיטה מפוארת, שלוש ארוחות ביום.

באחד מן הימים באוניה הוא ישב לאכול והסתכל על היהלום, התענג עליו, ולפתע פתאום התנמנם ונרדם לשניה אחת. נכנס המלצר ופינה את השולחן עם היהלום עם כל הליכוכך והפסולת, לקח הכל וניער לים! כשהוא התעורר הוא קיבל הלם, הוא כמעט התעלף, הלב הפסיק לעבוד. אם רב החובל ידע מה קרה, אם הוא יידע שהיהלום לא נמצא, הוא יזרוק אותו מהאוניה! הוא יזרוק אותו אחרי היהלום לים!

ואז החליט היהודי שהוא חייב להתחזק בשמחה בכל בכוחות! בכוחות על אנושיים! הוא התחזק בכל הכח! לשמוח! לחייך! אחרי חמש דקות נכנס רב החובל, היהודי נתן לו כזה חיוך, התחיל לצחוק לרקוד, הוא עשה כאלה תנועות של שמחה כאילו הוא הכי מאושר שבעולם. רב החובל לא ראה אותו כזה מאושר מעולם, באמת היהודי ידע שהוא יכול להחזיק רק זמן קצר בשמחה הזאת, באושר הזה, עוד מעט הלב שלו יתחיל לדפוק מחדש.

וכשראה אותו הרב חובל כל כך מאושר הוא הבין שהוא סוחר גדול. אמר לו - בוא נעשה עסקה! כולם חושבים שאני שודד ים, כשאני מגיע ללונדון כולם חוקרים אותי מהיכן הסחורה, לכן אתה יהודי רחמן בוא תרחם עליי. כל האוניה עם כל הסחורות, עם כל הזהב והיהלומים, הכל יהיו רשומים בשם שלך, אני סומך עליך! אתה סוחר גדול! מצליח! יש לך פה יהלום ששווה הרבה! אחר כך תחזיר לי. ורשם את הכל עליו. הם רק הגיעו לנמל, עוד לפני שירדו מהאוניה, רב החובל קיבל שבץ, אירוע מוחי, וכל הרכוש שבאוניה כל המיליונים כל הזהב הכל עבר לרשותו של היהודי.

אין ייאוש בעולם כלל: לחייך גם כשקשה

רבינו חידש חידוש חדש לגמרי - תדעו לכם אין שום יאוש בעולם כלל! אין דבר כזה יאוש! אפילו במצב הכי קשה! אפילו במשבר הכי גדול! **אם אדם מחזיק מעמד חמש דקות שמח, רוקד, שר, אז הכל מתהפך לטובה!** צריך תמיד לבוא הביתה עם חיוך, תמיד לבוא הביתה עם שמחה. בבית לא צריכים לדעת שאתה עכשיו בצרה, במשבר. אם אתה לא יכול לחייך לשמוח, תשב בחוץ על המדרגות תעשה חיזוקים, תעשה תנועות של שמחה, תתאמן ואז תכנס הביתה עם פנים שמחות, עם פנים מאירות.

אם אדם יחזיק מעמד וישמח הוא יכול לזכות לכל הניסים שבעולם, כל העבודה של האדם זה לשמוח בכל הכוחות במסירות נפש, להגיד כל הזמן "הכל לטובה", זה הניסיון שלו! אם הוא יגיד גם זו לטובה על כל דבר הוא יצא מכל הייסורים שבעולם! יהיה לו ניסים ונפלאות. אדם צריך לשמוח לשיר להודות לה! תמיד, לפני שתגיע צרה חס ושלום! לא לחכות שתהיה צרה ואחרי זה להשתחרר מהצרה, ואז כשמשתחררים מהצרה כבר חייבים להודות! לשיר! להביא קורבן תודה! אלא תמיד נשמח! תמיד נשיר לה! תמיד נכיר גדולת ה'!

כל נשימה תהלל את ה', אתה נושם, תתחיל לשמוח! על כל נשימה צריך לשיר! לא לחכות לצרות! כי אם תשמח בכל מצב תשיר לה' תודה לה' אז גם צרות לא יגיעו.

לשמוח בנקודה היהודית

עיקר העבודה זה לא להיות בעצבות אפילו שניה אחת. כי אין שום סיבה להיות בעצבות! צריך להאמין שכל יהודי מסוגל להגיע לכל טוב בגשמיות וברוחניות, לכל הצלחה שבעולם! יש ענין לשמוח בזה שלא עשני גוי, שעשה אותי יהודי! ברוך ה' זכיתי לשמור שבת, זכיתי להניח תפילין, תשמח שזכית להתפלל! זה כמו שמצאת יהלום ששווה מליונים! צריך תמיד להמשיך על עצמו שמחה! שמחה בלי סוף!

אם לא יודעים על מה לשמוח? צריכים לשמוח שה' ברא אותנו יצורים אלווקיים, זה השמחה הכי גדולה.

"ישמח ישראל בעושי בני ציון יגילו במלכם"

נשמח עם ה', שה' ברא אותנו לכבודו.

"ברוך הוא אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן הטועים"

ברגע שנשמח, שנלמד, שנתפלל, ברגע שכל העולם יראה, שכל הגויים יראו שהנשק של היהודי זה שמחה, תורה, תפילה, כולם יתבטלו. ברגע שה' רואה אותנו בשמחה אמיתית! שאנחנו שמחים איתו! אז הוא יבטל את כל הגזרות! את כל הצרות! אז מה נשאר לך? תתחיל לשמוח בה'! תשמח עם ה'! רק עם ה'! רק עם ה' אתה יכול לשמוח! הוא חי וקיים! ה' הוא נצח נצחים! ה' אוהב אותך! ה' ברא אותך! ה' מאמין בך! ה' מאמין בתשובה שלך! הוא לא יעזוב אותך אף פעם! הוא יתן לך את הכל.

תפילה לזכות לשמחה תמידית

רבנו של עולם, איום ונורא אדון השמחה והחדוה, אדון יחיד, שעליך נאמר:

"הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו"

אנא, זכני להכנס למעגלי השמחה התמידיים, שאינם פוסקים אף לרגע, לשמחה שאין לה קץ וגבול. זכני שתאיר עלי השמחה באורה במשך כל ימות השנה ללא הפסק של רגע קט, שמחה וחדוה אמיתיים בך ובצדיקך האמיתיים.

"כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר"

ואזכה להיות תמיד בשמחה, כמו שנאמר:

"נתת שמחה בליבי"

ויתקיים בי מקרא שכתוב "על זאת שבחו אהובים ורוממו לקל, ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות למלך קל חי וקיים".

כוחה של אחדות ישראל נגד עמלק

"זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. עֲמָלֶק בְּדֶרֶךְ... וַיִּזְנֶב בְּךָ. כָּל הַנְּחָשִׁים אֲמָרְיִי" (דברים כה, יז)

הצדיק רבי שמחה בונים מפשיסחא היה אומר: מצות "זכור את אשר עשה לך עמלק", ומצות "תמחה את זכר עמלק" הסמוכה לה, נאמרו בלשון יחיד. ויש בכך מוסר השכל לישראל, שבכל דור ודור, עמלק היה יכול לנצח את היחיד בישראל, שפרש מן הכלל, והענן היה פולטו מחוץ למחנה (כפי שרש"י פרש, שעמלק הצליח לפגוע באותם אנשים - "...כל הנחשלים" שהיה הענן פולט אותם מחמת חטאיהם).

לעומת זאת, המוני ישראל, שדבקו זה בזה באחוה וברעות, היה הענן מגן עליהם, והם לא נפלו ביד עמלק. דרך זו צריכה לשמש קו מנחה לנו ולבנינו אחרינו, שכל זמן שישראל יהיו שרויים באחדות, לא תהיה ל"עמלק" (=כינוי לשונאי ישראל) שליטה עליהם.

סיפורי צדיקים: חכמתו של רבי אייזיל חריף

"וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה"

יום אחד נכנסה אשה צעירה לחדר תלמודו של רבי אייזיל חריף, רבה של סלונים, וקראה בעיניים דומעות: 'צרה גדולה נתרגשה עלי לא מכבר - בעלי, נתן לחמי, עזב בקר אחד את הבית, ועתה נותרתי כספינה טרופה, המטלטלת על פני המים'. רבי אייזיל זמן אליו בדחיפות את הבעל, והחל מדבר על לבו, על מנת שישוב לביתו, וידור בשלום עם אשתו. אולם הבעל דחה את כל ההפצרות של הרב, והכריז בתקיפות רבה: 'אשה זו שנואה עלי, ואין בכוחי לדור עמה בכפיפה אחת!'

'אם זה המצב...' - קרא רבי אייזיל - 'תן מיד גט לאשתך, ושחרר אותה מעגנותה!'

הרהר הבעל רגע קט, ואחר-כך אמר: 'אני מוכן לתת גט לאשתך תמורת מאה רובל...'. כששמעה זאת האשה, ששהתה בחדר הסמוך, פרצה בבכי מר וקראה: 'מהיכן אקח מאה רובל? הרי עניה מרודה אני, ואין לי פרוטה בכיס!'

רבי אייזיל התרגש מאד מדברי האשה, ובלא אמר ודברים נטל מארון הספרים מסכת קדושין, ופתח אותה בדף הראשון, מול עיני הבעל הנדהם, ואמר לו: 'קרא בפיו מה שאומרת כאן המשנה:

"האשה נקנית (=נישאת לבעלה) בשלש דרכים, וקונה את עצמה (=משחררת מן הנשואין) בשתי דרכים... בגט ובמיתת הבעל".

מעטה הברירה בידך לבחור לך, באיזו משתי הדרכים המצויות במשנה תשתחרר אשתך מכבלי הנישואין, שבהם היא נתונה בשעה זו...! הבעל הסרבן נחרד מאד מדברי הרב, והסכים לכתוב גט לאשתו בלא תנאים...

כוחו של בטחון בה'

מעשה בכפרי אחד, שגר עם אשתו יותר מעשר שנים, ולא נתברך בבנים. אמרו לו כמה ממיודעיו: "הגיע הזמן שתגרש את אשתך העקרה, ותשא לך אשה אחרת, שתזכה אותך במהרה בפרי-בטן". אולם הכפרי התמים דחה הצעה זו של מיודעיו, כי חש בשכלו הפשוט, שאין זו מן המידה לגרום עוגמת-נפש לבת ישראל כשרה.

פעם התארח בביתו של הכפרי חסיד אחד, שהיה מתלמידיו המובהקים של המגיד רבי ישראל מקוזניץ'. סח לפניו הכפרי את מרי לבו, ובקש ממנו עצה טובה שתחלץ אותו ממצוקתו. אמר החסיד האורח לכפרי: "אם תשמע לעצתי, השכם נא לפתחו של המגיד הגדול מקוזניץ', שכבר החיש ישועה ופדות לכמה וכמה עקרות".

מהרו הכפרי ואשתו ובאו אצל המגיד, והתחננו לפניו שיברך אותם בזרע של קימא. המגיד הזקן התבונן בפני הבאים, ולבסוף קרא

אליהם בפסקנות: "אם רוצים אתם בבן, עליכם לשים על שלחני חמשים ושנים זהובים - כמנין 'בן'". "חמשים ושנים זהובים"? - קרא הכפרי בתדהמה - "הרי זה סכום גדול, המצוי רק בידי עשירים מופלגים. שמא יסתפק הרבי בעשרה זהובים?" אך המגיד עמד על דרישתו, שעל האיש להביא בהקדם חמשים ושנים זהובים, טבין ותקילין.

בלית ברירה שב הכפרי לביתו, והחל מפשפש אחר מטבעות כסף. לבסוף צבר תיק מלא מעות, שסכומן עלה לעשרים זהובים, ובא אצל המגיד. "יראה נא הרבי מה רב הכסף המצוי בתיק זה!" - קרא הכפרי בקול תחנונים - "ויסתפק במספר הזהובים שהבאתי הפעם". "עליך להביא חמשים ושנים זהובים" - חזר המגיד ואמר - "ולא פחות מזה".

נשא הכפרי את שתי ידיו כלפי מעלה בתנועת יאוש, וקרא לעבר אשתו: "בואי נלך מכאן, וה' יעזור לנו גם בלי המגיד!". באותו רגע אורו עיניו של ר' ישראל, וקרא לעברם בקול בוטח: "לכו נא לביתכם לשלום, כי קרובה ישועתכם לבוא ממרום". לא עברו ימים מרובים - ודברי הצדיק התקימו במלואם, כי גדול כוחו של בטחון בה', הנובע ממעמקי הלב...

ושמחה) שע"י השמחה מוחים את עמלק! מוחים את העברות! ע"י השמחה יוצאים מכל העברות שבעולם. צריך להיזהר מאוד להיות בשמחה תמיד, כי ברגע שיש טיפת עצבות מחמת עבירה או דאגת הפרנסה, אז אדם עשוי ליפול לחטא יותר גדול! מחמת העצבות מחמת הדאגה הוא ייפול לעבירות יותר גדולות."

"יש אנשים שהתענוג הכי גדול אצלם זה העצבות, כל החיים שלהם הם בתוך

רק עם שמחה מנצחים - פרשת כי תצא מהגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

עורך ראשי: י"א בָּאָלֹל תשפ"ה

"תמחה את זכר עמלק" - ע"י שמחה ניצולים מכל החטאים!"

"על ידי שמחה זוכים לכל הרפואות! על ידי שמחה זוכים לכל הישועות! שמחה זה אותיות ש-מ'ח'ה'(כוכבי אור, ששון

עצבות, אם אתה טיפה מנסה לשמח אותם אז אתה פשוט מרגיז אותם! הם לא טעמו טעם של שמחה בחיים שלהם. "והכלל שצריך להתגבר מאוד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא ייסורים על כן צריך להכריח את עצמו, בכח גדול להיות בשמחה תמיד" (ליקוטי מוהר"ן, כד' תנינא).

"אדם נכנס לעצבות בשביל להשכיח את כל הייסורים שעוברים עליו"

"העצבות מכניסה את האדם למין מרה שחורה, מרדימה לו את המחשבה, משתקת לו את החושים, עצבות זה סם מרדים! עצבות זה סם מרדים שנותן "שקט", "שלווה", אבל זה רק דמיון! להיפך! העצבות היא רק מגבירה את הייסורים ומגדילה אותם. לכן עיקר העבודה של האדם, זה המלחמה עם העצבות, וצריך לזה מסירות נפש! לא לתת אף פעם לעצבות להשתלט!"

"אומר ר' נתן להילחם בייאוש צריך מסירות נפש, השמחה לא באה ככה סתם, השמחה זה הכי קשה מכל הדברים! המניעות הכי גדולות זה על

השמחה! כל מה שהשטן נלחם זה רק בשמחה! בזה הוא נלחם! כל המלחמה שלא תהיה שמח! זה מעשה השטן שלא תהיה בשמחה, שלא תרקוד, ולא תשמח. כל אחד עובר עליו עלבונות ובזיונות, כל אחד עובר עליו הרפתקאות בגוף ונפש. יש מיליון סיבות להיות בעצבות! זה הטבע של האדם להיות בעצבות! אבל עם שמחה אפשר הכול לסדר, אם אדם רוקד ושר לה', אז כל השפע מגיע אליו."

"אין שום סיבה להיות בעצבות, לכל אחד יש שכל אדיר, כל אחד יכול להגיע לכל הדברים שבעולם, רק אדם צריך לצאת מכל העצבויות. עם שמחה זוכים להפוך את הירידה לעליה, להמתקת כל הדינים, לכל הישועות."

"צריך מסירות נפש להגיע לשמחה!" אדם מלא נקודות טובות והיצה"ר נלחם להשכיח ממנו את זה

"אדם צריך לדעת שהעבירות לא שייכות לנשמה שלו, הנשמה תמיד צדיקה, תמיד טהורה, תמיד קדושה, כל מה שאדם נופל לחטאים, זה מחמת שהוא לא מספיק שמח, ולכן אסור ליפול בדעתו משום דבר שבעולם, משום חטא שבעולם, אם יש איזה בעיה,¹⁷

אם נכשלת באיזה עבירה, תעשה תשובה... תתחיל לשמוח, לשיר, לנגן, להגיד תהילים, העיקר לא ליפול בעצבות! כי זה המלחמה בין הנשמה לעמלק! זה המלחמה בינך ליצר הרע! שרוצה להפיל אותך לעצבות. זה לא שנהיתה רשע ח"ו, אלא זה "המלחמה" זה קרב בין הנשמה האלוקית לעמלק. וצריך להמשיך הלאה את הקרב, עם שמחה, שירים, נקודות טובות. "ועל כן ע"י שאינו מניח להפיל את עצמו ומחיה את עצמו במה שמחפש ומבקש ומוצא בעצמו איזה נקודות טובות... עי"ז נעשים ניגונים ואזי הוא יכול להתפלל ולזמר ולהודות לה' " (ליקוטי מוהר"ן, רפ"ב).

"כי עמלק רוצה להשכיח מהאדם את הנקודות הטובות שלו. המלחמה של עמלק היא בכל אחד, להגיד לו – אתה כבר לא שווה, לא הולך לך, אין לך שום טוב. אבל הצדיקים מלמדים אותנו להיפך! אתה מלא נקודות טובות! אתה מלא טוב! כי אם נכשלת אז עכשיו תשמח עוד יותר! תראה איזה יצר הרע קיבלת וכמה קשיים יש לך, תראה עם איזה יצר הרע גדול אתה מתמודד כל יום! ואתה במצב הקשה הזה עוד מתגבר ועושה מצוות! אתה עוד צם ביום כיפור! אתה עוד שומר שבת! אתה עוד מניח תפילין! שזה הכתר של המלך, מתעטף בציצית? שזה הלבוש של המלך. אז ראוי שתשמח יותר ויותר..."

צריך להשתמש בירודות

להחזיר אחרים בתשובה -

ככה עבר גם עליי!

"אם אדם יחזיק מעמד וישמח הוא יכול לזכות לכל הניסים שבעולם, כל העבודה של האדם זה כל הזמן לשמוח במסירות נפש, להגיד כל הזמן "הכול לטובה", זה הניסיון שלו! אם הוא יגיד גם זו לטובה על כל דבר הוא יצא מכל הייסורים שבעולם! יהיה לו ניסים ונפלאות."

"אדם צריך לשמוח

לשיר להודות לה'

תמיד, לפני שתגיע

צרה חס ושלום!"

"לא לחכות שתהיה צרה ואחרי זה להשתחרר מהצרה, ואז כשמשחררים מהצרה כבר חייבים להודות! לשיר! להביא קורבן תודה! אלא תמיד נשמח! תמיד נשיר לה'! תמיד נכיר גדולת ה'! "כל הנשמה תהלל י-ה" כל נשימה תהלל את ה', אתה נושם, תתחיל לשמוח! על כל נשימה צריך לשיר! לא לחכות לצרות! כי אם תשמח בכל מצב תשיר לה' תודה לה' אז גם צרות לא יגיעו."

"עיקר העבודה זה לא להיות בעצבות

אפילו שניה אחת. כי אין שום סיבה

להיות בעצבות! צריך להאמין שכל יהודי מסוגל להגיע לכל טוב בגשמיות וברוחניות, לכל הצלחה שבעולם! יש ענין לשמוח בזה שלא עשני גוי, שעשה אותי יהודי! ברוך ה' זכיתי לשמור שבת, זכיתי להניח תפילין, תשמח שזכית להתפלל! זה כמו שמצאת יהלום ששווה מיליונים! צריך תמיד להמשיך על עצמו שמחה! שמחה בלי סוף! אם לא יודעים על מה לשמוח? צריכים לשמוח שה' ברא אותנו יצורים אלוקיים, זה השמחה שמחה הכי גדולה "ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם" נשמח עם ה', שה' ברא אותנו לכבודו "ברוך הוא אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן הטועים".

"ברגע שנשמח, שנלמד, שנתפלל, ברגע שכל העולם יראה, שכל הגויים יראו שהנשק של היהודי זה שמחה, תורה, תפילה, כולם יתבטלו. ברגע שה' רואה אותנו בשמחה אמיתית! שאנחנו שמחים איתו! אז הוא יבטל את כל הגזרות! את כל הצרות! אז מה נשאר לך? תתחיל לשמוח בה'! תשמח עם ה'! רק עם ה'! רק עם ה' אתה יכול לשמוח! הוא חיי וקיים! ה' הוא נצח נצחים! ה' אוהב אותך! ה' ברא אותך! ה' מאמין בך! ה' מאמין בתשובה שלך! הוא לא יעזוב אותך אף פעם! הוא ייתן לך את הכול."

פרשה

11

"ע"י השמחה מוחים את עמלק" - דברי הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א לפרשת 'כי תצא'

עורך ראשי · י' באָלול תשע"ז

בזה הוא נלחם, כל המלחמה שלא תהיה שמח, זה מעשה השטן שלא תהיה בשמחה, שלא תרקוד, ולא תשמח?
"כל אחד עובר עליו עלבונות וביזיונות, הרפתקאות בגוף ונפש. יש הרבה סיבות להיות בעצבות, וזה הטבע של האדם להיות בעצבות, אבל עם שמחה אפשר הכל לסדר, אם אדם רוקד ושר לה, אז כל השפע מגיע אליו."
"אין שום סיבה להיות בעצבות, לכל אחד יש שכל אדיר, כל אחד יכול להגיע לכל הדברים שבעולם, רק אדם צריך לצאת מכל היעצבויות. עם שמחה זוכים להפוך את הירידה לעליה, להמתקת כל הדינים, לכל הישועות."
"עיקר קטרוגו והתגרותו של המן עמלק הוא על השמחה, הוא לא יכל לסבול את השמחה של עם ישראל, הם רוקדים, שמחים, שרים, בחגים ובשבתות וכו'. מה זה שבת? שבת זה שמחה וריקודים, ששה ימים קיבלת אוכל, ברוך ה' אתה לא חולה, תתחיל לרקוד ולשמוח, אשתך בריאה תתחיל לרקוד ולשמוח, יש לך ילדים? תתחיל לרקוד ולשמוח, עוד אין לך ילדים? בזכות השמחה והריקודים יהיה לך ילדים, עוד אין לך שידוך? בזכות השמחה יהיה לך שידוך."
"מגיע שבת צריך לשבת עם הילדים לשמוח אתם, ולשיר אתם בהתלהבות וחשק, לא להגיד אני מסכן, אני מיואש, קשה לי לשמוח, מה זה קשה לי לשמוח? לכולם קשה לשמוח, צריך מסירות נפש להגיע לשמחה."

"זכור את אשר עשה לך עמלק... תמקה את זכר עמלק"

"ע"י שמחה ניצולים מכל החטאים, שמחה זה אותיות שמ"ח"ה' (כוכבי אור, ששון ושמחה) שע"י השמחה מוחים את עמלק, מוחים את העברות, ע"י השמחה יוצאים מכל העברות שבעולם. ידוע שצריך האדם להיזהר מאוד להיות בשמחה תמיד כי ברגע שיש טיפת עצבות, מחמת עברה, או דאגת הפרנסה וכו' אז אדם עשוי ליפול לחטא יותר גדול מחמת העצבות."
"יש אנשים שהתענוג הכי גדול אצלם זה העצבות, כל החיים שלהם הם בתוך עצבות, אם אתה טיפה מנסה לשמח אותם אז אתה פשוט מרגיז אותם... הם לא טעמו טעם של שמחה בחיים שלהם. "והכלל שצריך להתגבר מאוד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא ייסורים על כן צריך להכריח את עצמו, בכך גדול להיות בשמחה תמיד" (ליקוטי מוהר"ן, כד' תנינא)."
"אדם נכנס לעצבות בשביל להשכיח את כל הייסורים שעוברים עליו, העצבות מכניסה אותו למין מרה שחורה, מרדימה לו את המחשבה, משתקת לו את החושים, עצבות זה סם מרדים, שנותן "שקט", "שלווה", אבל זה רק דמיון. להפך - העצבות היא רק מגבירה את הייסורים ומגדילה אותם. לכן עיקר העבודה של האדם, זה המלחמה עם העצבות, ולזה צריך מסירות נפש, לא לתת אף פעם לעצבות להשתלט."
"אומר ר' נתן להילחם בראש צריך מסירות נפש, השמחה לא באה ככה סתם, השמחה זה הכי קשה מכל הדברים, המניעות הכי גדולות זה על השמחה, כל מה שהשטן נלחם זה רק בשמחה."

"ע"י השמחה אדם מכניע את כל הקליפות, נטהר מכל הטומאות, ע"י השמחה אפשר לרפאות את כל המחלות שבעולם. אדם רואה שהוא נכשל, שהגוף התגבר עליו, עמלק התגבר עליו ורוצה להפילו בעצבות ומרה שחורה, אף על פי כן אסור לו ליפול בדעתו, הוא צריך מיד לחפש חברים, לרקוד אתם, לשמוח אתם, להגיד תהלים, לחפש כל מיני עצות איך להיות שמח."

"אדם צריך לדעת שהעבירות לא שייכות לנשמה שלו, הנשמה תמיד צדיקה, תמיד טהורה, תמיד קדושה, כל מה שאדם נופל לחטאים, זה מחמת שהוא לא מספיק שמח, ולכן אסור ליפול בדעתו משום דבר בעולם משום חטא שבעולם, אם נכשלת באיזה עברה, תעשה תשובה..., תתחיל לשמוח, לשיר, לנגן, להגיד תהלים, העיקר לא ליפול בעצבות."

"כי זה המלחמה בין הנשמה לעמלק – היצר הרע, שרוצה להפיל אותך לעצבות, זה לא שנהייתה רשע ח"ו, אלא זה "המלחמה" זה קרב בין הנשמה האלוקית לעמלק. וצריך להמשיך הלאה את הקרב, עם שמחה, שירים, נקודות טובות."

"ועל כן ע"י שאינו מניח להפיל את עצמו ומחיה את עצמו במה שמחפש ומבקש ומוצא בעצמו איזה נקודות טובות... עי"ז נעשים ניגונים ואזי הוא יכול להתפלל ולזמר ולהודות לה" (ליקוטי מוהר"ן, רפ"ב), כי עמלק רוצה להשכיח מהאדם את הנקודות הטובות שלו. המלחמה של עמלק היא בכל אחד, להגיד לו – אתה כבר לא שווה, אין לך שום טוב. אבל הצדיקים מלמדים אותנו להיפך - אתה מלא נקודות טובות, אתה מלא טוב!"

"כי אם נכשלת אז עכשיו תשמח עוד יותר. תראה איזה יצר הרע קיבלת, תראה עם איזה יצר הרע אתה מתמודד כל יום! ואתה במצב הקשה הזה עוד מתגבר ועושה מצות? אתה עוד צם ביום כיפור? אתה עוד שומר שבת? אתה עוד מניח תפילין? שזה הכתר של המלך, מתעטף בציצית? שזה הלבוש של המלך. אז ראוי שתשמח יותר ויותר..."

"אדם עבר עליו ירידות, הוא יכול להחזיר את כל העולם בתשובה, הוא יכול לספר לאנשים גם עלי עבר ככה, גם לי קרה ככה, להגיד לאנשים: תעשה תשובה – קשה לך, אתה לא יודע איך? תראה אני הייתי שם, באותו מקום שאתה היית, הנה אני עשיתי תשובה, תעשה גם אתה. כל הירידות שאדם עבר, זה כדי שהוא יהיה מורה דרך, הוא היה בתוך הקליפות והוא יצא, כדי שיראה לאנשים איך יוצאים מהקליפות."

"כל הירידות שאדם עבר, איפה שהוא עבר, הוא רק היה שליח, הוא רק כמו צוללן שמורידים אותו לעמקי ים, להוציא אנשים ולהציל אותם. אומר "הנועם אלימלך" יש קליפה שלא נותנת לגאולה לבוא, לא נותנת לגאולה להתגלות. וצריך לדעת איך לשבור את הקליפה הזאת, איך לפצח אותה. כל אדם נמצא בקליפה מסוימת, קליפה של תאוות, קליפה של עצבות, קליפה של "סתיו דמוחין". אם רוצים להכניע את הקליפה צריך להיות בשמחה כי אי אפשר להכניע את הקליפה רק ע"י שמחה וכשאדם מחזק את עצמו ומתגבר להיות בשמחה אז כל העצבות וכל הגלויות וכל הצרות נופלות ומתבטלות."

באדיבות העלון 'צמאה נפשי' - 052-763-9126

חידון תמונת השער

בתמונת השער של העלון הזה מוסתרים רמזים לכל אחת מהכתבות.
האם תצליחו למצוא את כולם?

1 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "פרשת כי תצא - כוחה של השמחה למחות את זכר עמלק"

2 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "רק עם שמחה מנצחים - פרשת כי תצא מהגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א"

3 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "'ע"י השמחה מוחים את עמלק" - דברי הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א לפרשת 'כי תצא'"

4 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "היום: עצרת תפילה וזעקה במערת המכפלה בחברון בהשתתפות מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א - יום רביעי ו' באלול בשעה 19:30"

5 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סוד החתן והכלה: בריאה חדשה ושמחת גן עדן"

6 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סוד החותם בתוך חותם: שלבי ההמתקה מתחילת הסליחות ועד הושענא רבה"

7 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סוד הביטול והשליחות: מתיקון הנשמות ועד הכניסה לגן עדן"

8 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סוד חתימת הצדיקים בראש השנה וגורל העם"

9 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סיפור נסיעת תשמ"ט: כשהרב ברלנד הכניע את השלטון הקומוניסטי"

10 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סוד הנסיעה לאומן: כוחו של הרצון וההתבטלות לצדיק"

11 מצאו בתמונת השער: רמז לכתבה "סוד בניין העולמות בחודש תשרי ורז נטילת הלולב"